

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Commissie industrie, onderzoek en energie

2011/2177(INI)

10.11.2011

ADVIES

van de Commissie industrie, onderzoek en energie

aan de Commissie buitenlandse zaken

inzake de gevolgen van de financiële crisis voor de defensiesector in de EU-lidstaten
(2011/2177(INI))

Rapporteur voor advies: Evžen Tošenovský

PA_NonLeg

SUGGESTIES

De Commissie industrie, onderzoek en energie verzoekt de ten principale bevoegde Commissie buitenlandse zaken onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

SUGGESTIONS

De Commissie industrie, onderzoek en energie verzoekt de ten principale bevoegde Commissie buitenlandse zaken onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. wijst erop dat de huidige fiscale consolidatie in de hele EU en besparingen in de defensiebegrotingen van de meeste lidstaten – die een gevolg zijn van de economische en financiële crisis – tot aanzienlijke bezuinigingen en vertragingen in de programma's van nagenoeg alle lidstaten kunnen leiden, hetgeen waarschijnlijk een blijvende negatieve impact zal hebben op de Europese defensie-industrie en de wetenschappelijke vorderingen in deze sector, en wijst op de mogelijkheid van banenverlies op middellange en lange termijn;
2. onderstreept dat de Europese defensie-industrie gekenmerkt wordt door uiteenlopende nationale beleidsprogramma's, wat de negatieve gevolgen van de economische en financiële crisis voor de industrie nog zou kunnen versterken; pleit voor de verdere uitbouw van het EU-defensiebeleid en nauwere samenwerking tussen de lidstaten op het vlak van onderzoek, technologie en industrie, met als doel het concurrentie- en herstellingsvermogen van de defensie-industrie te vergroten;
3. roept de Commissie en de lidstaten op tot onderlinge samenwerking met als doel de cyberveiligheid, als integrerend onderdeel van de defensiesector, te garanderen;
4. wijst op het belang van onderzoek en innovatie in de veiligheids- en defensiesector; beklemtoont met name dat het belangrijk is dat het onderzoeksprogramma inzake veiligheid, dat deel uitmaakt van het 7de kaderprogramma, ook in het volgende kaderprogramma als een onafhankelijke component wordt aanzien; wijst op de noodzaak van de overdracht van innovatie en technologie tussen de civiele bedrijfswereld en de defensie-industrie, naar analogie van wat met succes gebeurt op het gebied van communicatie en ruimtevaart, gezien het feit dat traditionele militaire operaties de voorbije jaren in toenemende mate plaats maken voor vredesoperaties, terrorismebestrijding, humanitaire hulpverlening en ondersteuning van civiele instanties en gezien de toegenomen behoefte aan toepassingen voor civiele bescherming bij natuurlijke of door de mens veroorzaakte rampen; vraagt daarom dat de Europese defensiesector zich hieraan aanpast en zich meer diversifieert;
5. wijst erop dat de Europese ministers van Defensie in november 2007 overeenstemming hebben bereikt over gemeenschappelijke normen om de uitgaven voor O&O inzake defensie op te trekken tot 2% van de totale defensie-uitgaven en om ervoor te zorgen dat 20% hiervan via Europese samenwerkingsverbanden besteed wordt;
6. stelt niettemin vast dat momenteel slechts iets méér dan 1% van alle defensie-uitgaven in

Europa naar O&O gaan en dat slechts ongeveer 10% van deze O&O-uitgaven via Europese samenwerking wordt geïnvesteerd, en meent bijgevolg dat de doeltreffendheid van de Europese inspanningen op dit vlak zeer dringend moet worden verbeterd;

7. merkt op dat het ontbreken van een communautair beleid inzake de defensie-industrie tot een aanzienlijke versplintering van de defensiemarkt voor wat betreft vraag en aanbod, regelgeving en normen; erkent dat een communautair beleid inzake de defensie-industrie economische voordelen zou opleveren, de rol van de Europese Unie op wereldniveau kan versterken en de ervoor kan zorgen dat Europa haar technologische capaciteiten behoudt, zonder daarom het specifieke karakter van elke lidstaat te negeren; meent daarom dat een Europees beleid inzake de defensie-industrie meerdimensionale samenwerking zou moeten aanmoedigen, tot voordeel van de EU, door de voornaamste doelstellingen van de industrie uit te tekenen, de relatieve voordelen en strategische industriële sectoren in kaart te brengen en de ondersteunende rol van het Europees Defensieagentschap (EDA) – kernspeler bij de uittekening van een Europees industrieel beleid – en de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) voor wat samenwerking tussen de lidstaten betreft, te benadrukken; erkent voorts dat het hoofddoel 2030 inzake de defensie-industrie moet bijdragen tot de coördinatie van het defensiebeleid van de lidstaten; merkt op dat grensoverschrijdende en trans-Atlantische industriële samenwerking de toegang tot nieuwe technologieën en de ontwikkeling van geavanceerde producten kan bevorderen en een stimulans kan vormen om naar doeltreffende maatregelen te zoeken ter vermindering van de kosten en ter verkorting van de productiecycclus; wijst erop dat een communautaire defensie-industrie op nationale basis als gevolg van de financiële crisis niet levensvatbaar is, en dat een verdere consolidatie van de EU-defensie-industrie tot lagere defensiebegrotingen zal leiden;
8. benadrukt het belang van een grotere langetermijncompetitiviteit van de Europese defensie-industrie om meer toegang te krijgen tot de markten van derde landen, in het bijzonder opkomende markten;
9. stelt bovendien voor om een Europese cel op te richten die de economische ontwikkelingen op de voet volgt en documenteert en de nodige instrumenten levert opdat Europa de concurrentie met de rest van de wereld kan aangaan en haar positie in de wereldwijde competitie kan handhaven;
10. is ingenomen met de richtlijnen over aanbestedingen en overdrachten, die tot doel hebben de mededinging en transparantie te vergroten en de overdracht van technologie te vereenvoudigen; moedigt een versterking van de vraag aan door middel van initiatieven voor bundelen en delen, zoals gezamenlijke onderzoeks- en technologieprojecten of de bundeling van de vraag voor gedeelde capaciteiten, rekening houdend met de zorgen van de defensie-industrie – kleine en middelgrote ondernemingen inbegrepen – en wetend dat het voor de defensie-industrie van elke lidstaat afzonderlijk niet altijd economisch voordelig of haalbaar is om helemaal op zichzelf te functioneren; vraagt de Commissie om ondersteuning van de industriële en technologische basis van de defensiesector door middel van de invoering van een communautairepreferentieprocedure, gezien de specifieke kenmerken van bepaalde defensie-uitrustingen waarvoor het belangrijk is een strategische autonomie en een operationele soevereiniteit te bewaren; merkt op dat minder competitieve bedrijven die geen op export gerichte groeistrategie ten uitvoer

kunnen leggen, een diversificatie van hun portefeuille – van defensieartikelen naar civiele veiligheid of middels een tweevoudig gebruik van producten – zouden moeten nastreven, met dien verstande dat een zekere consolidatie van de bevoorrading onvermijdelijk is;

11. doet een beroep op de EU en de lidstaten om de mogelijkheden voor defensieovereenkomsten met andere externe partners te onderzoeken;
12. brengt in herinnering dat onderzoeksactiviteiten die steun ontvangen in het kader van het 7e kaderprogramma, conform fundamentele ethische beginselen moeten verlopen, zoals specifiek vermeld staat in de rechtsgrondslag van dit kaderprogramma, met inbegrip van de beginselen in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie; vraagt dat de Commissie de manier waarop zij bij de beoordeling van de verkiesbaarheidscriteria voor deelname aan de onderzoeksprogramma's inzake "veiligheid" van het 7e kaderprogramma ethische beginselen oplegt, verbetert; vraagt eveneens dat de Commissie voor elk project dat gefinancierd wordt in het kader van het 7e kaderprogramma of toekomstige onderzoeksprogramma's, automatisch een ethische en maatschappelijke effectbeoordeling uitvoert.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	10.11.2011
Uitslag eindstemming	+: 44 -: 7 0: 1
Bij de eindstemming aanwezige leden	Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Ioan Enciu, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Michael Theurer, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Antonio Cancian, Jolanta Emilia Hibner, Gunnar Hökmark, Yannick Jadot, Ivailo Kalfin, Bernd Lange, Werner Langen, Markus Pieper, Mario Pirillo, Hannes Swoboda, Silvia-Adriana Țicău
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Eider Gardiazábal Rubial